

Мова

Олександр Підсуха

Ой яка чудова українська мова
Де береться все це, звідкіля і як
Є в ній ліс-лісок-лісочок, пуща, гай, діброва,
Вір, дерелісок, чорноліс. Є іще байрак.

І така ж розкішна і гнучка, як мрія.
Можна "звідкіля" і "звідки", можна і "звідкіль".
Є у ній хурделиця, віхола, завія,
Завірюха, хуртовина, хуга, заметіль.

Та не в тому справа, що така багата
Помагало слово нам у боротьбі.
Кликало на битву проти супостата,
То звучало сміхом на полях плаката,
І за все це, мово, дякуєм тобі.

Скрізь одне жадання, і мета, і ясність.
Живемо, працюємо, як одна сім'я,
І краса новітня окриля сучасність.
Цю красу звеличує мова і моя.

Нас далеко чути, нас далеко видно.
Дмуть вітри історії в наші паруси.
Розвивайся й далі, мово наша рідна,
І про нас нащадкам вістку донеси.

1961 р.